

Hep İstanbuldu Gözlerin

— Orhun Basat · 29 Mart 2024

.....aşktı her şeyiyle o gece
.....şiir bitene kadar

I (rüzgar gülü)

keşifleme bir rüzgardı
bir şarkıda getirip bırakan seni
kimsesiz ve terleyen yanıma

bakışlarında deniz kızlarının gizi
dudaklarında
tarih öncesi öpüşmelerin
çatlamaya yüz tutmuş izi
avuçlarında sahra kumu

o akşam

bir başka ıdı gökyüzü
ilk defa huzur böldü uykumu
- İstanbul gibiydi yüzü -
ilk defa, can..

II (düş bozumu)

düş kırıklıkları baş tacı
kadınım ters yöne gidince
kastanyetlerini düşürür baykuş
kırar belimi çingene gece

dokunamam kimsenin gözlerine
sessizce kırılır içim
esrik bir çığlık düşer peşine

III (kondom)

bazen bir şiirdir bir hece
çıkarcınca kondomu beyninden
ve çözünce yüreğinin tasmaını
doyumsuz bir resme dönüşünce susku

sana dönüşünce beden.

IV (ateş ananın çocukları)

yalan yanlış şarkılar söyledik
yalan yanlış şarkılar tuttuk içimizden
bir geceyi bin defa gezindik
bin defa birbirimize geçtik ellerimizden
içimizi akladık

ayrı yataklara kanadık o akşam
birbirimizden sakladık

V (afoni)

söylediklerin
ya da söylemediklerin
ilgilendirmiyordu beni
ben gözlerindeki alt yazıları okuyordum.

hep İstanbul ' du gözlerin / kadeh kıran.

ben dokunamadığım tenine
yıldızlardan oylar dokuyordum
özleyen benimdi kanayan..

yırtılan suskun bir kadının güncesiydi
' sen sus, ben dinlerim ' misali ' uzun şiir '
doğrudur can
ansızın doğan
olur olmaz sevgilerde
her hüzne bir kefen biçilir..

VI (ayn zeliha)

kaç yazın sığışın sen
kaç ananın yüreği
kaç gelinin duvak teli
hüzün mabetlerinin öz çiçeği
gözyaşı gamzeli
A.....i

VII (tayf)

İstanbul.. gözlerinin rengidir
(sahi! ! ne renk senin gözlerin?
çünkü ben rengine değil
gözlerindeki hüzne baktım hep.)

İstanbul.. gözlerinde çengidir
rengarenk..
göz yaşlarında kırılan ışıklar
elinden kayan gök kuşağına denk..

VIII (çıplaklık)

kime ne kalmış ki dünden
yitirilmiş saatlerden başka
dün, kayıp bir yoldur artık
yürüyüp bitirilen..

kaçıp gelecek yüreğin ve tenin
suskun sevişmelere / belli
gece provalarında mateminin

benim soğuk algını gecelerimde
düşünden soyunur uykum
ve metresi olur delice özleminin

IX

göktaşları koyar sözüme son noktayı
ırmağa düşer gözlerim
soğur kanım
zamandır terzisi
ve yamandır yalnızlığım
uzadıkça hüznün toplar parsayı.

ve seni kirpiklerinden asacak üç noktayı
yazılmış/yazılacak tüm dizelerden
en çok sevdiğin mavileri (denizi) toplar gibi
ben toplarım
bir dağın eteklerinden

istediđin Őir olsun can'ım
yazarım...

X (gerçek Őir)
üzölme, can.
bir tutku büyüttük içimizde
bizi var kılan..

geceler her yerde ayındır
ve yusufçuk kuşları
ve bir buluta baktığında ansızın yağın
yağmur / ve gökyüzüne akıtılan göz yaşları
tüm gecelerde hep aynı renktir.

sevinçleri sen yaşa can
gözyaşlarını bende biriktir..